

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 23, lipiec 2012 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 2491

Komentarz do ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej art. 21

„Art. 21. Wójt odmawia wydania zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) podmiot nie spełnia warunków określonych w ustawie;
- 2) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące podmiotowi wykonywania działalności objętej zezwoleniem.”

Odmowa wydania zezwolenia następuje w formie decyzji administracyjnej. Jak już była mowa przy omawianiu art. 19 warunki otrzymania zezwolenia mają charakter formalny i sprowadzają się do przedłożenia organowi wymienionych w powołanym przepisie dokumentów. Organ odmawia zatem wydania zezwolenia jeżeli strona nie przedłoży dokumentów.

Należy w tym miejscu pamiętać o art. 64 §1 KPA, zgodnie z którym jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Na etapie wprowadzenia postępowania o wydanie zezwolenia organ nie może sprawdzić, czy osoby które będą wykonywały funkcje kierownika czy wychowawcy spełniają wymogi ustawowe.

Zgodnie z pkt 2 komentowanego artykułu wójt odmawia wydania zezwolenia w przypadku wydano prawomocne orzeczenie zakazujące podmiotowi wykonywania działalności objętej zezwoleniem. W praktyce omawiany przepis będzie mógł mieć zastosowanie w bardzo nielicznych sytuacjach. Zgodnie z art. 39 kodeksu karnego środkami karnymi są m.in.: zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej, zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi, obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami, zakaz zbliżania się do określonych osób lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.

Omawiana regulacja ma jednak zastosowanie tylko do osób fizycznych. W przypadku gdy wnioskodawcą będzie np. stowarzyszenie, którego członkiem zarządu będzie osoba, wobec której orzeczono któryś z wymienionych środków karnych, organ na podstawie powołanego przepisu nie będzie mógł odmówić wydania zezwolenia na prowadzenie placówki wsparcia dziennego. Jeżeli organ w ogóle poweźmie wiadomość o takiej okoliczności, jedyne co będzie mógł i powinien zrobić to złożyć doniesienie o popełnieniu przestępstwa z art. 244 kodeksu karnego („Kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”).

Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną podlegają co prawda odpowiedzialności na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. Powołana ustawa nie przewiduje jednak kary w postaci zakazu prowadzenia działalności.